

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

EveryDay

BcA. Lucie Tvrdíková

Plzeň 2016

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Sochařství

Specializace Keramika

Diplomová práce

EVERYDAY

BcA. Lucie Tvrdíková

Vedoucí práce: MgA. Gabriel Vach

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2016

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2016

.....
podpis autora

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	4
3	CÍL PRÁCE	6
4	PROCES PŘÍPRAVY	7
4.1	Inspirace	7
4.2	Pracovní a technické pomůcky	9
5	Proces tvorby	11
5.1	Točení	11
5.2	Retušování	12
5.3	Glazování	13
5.4	Jiné materiály	13
6	Technologická specifika	14
6.1	Hrnčířský kruh	14
6.2	Plastický porcelán	14
6.3	Sušení	15
6.4	Glazování	15
6.5	Výpal	16
7	Popis díla	17
8	Přínos práce pro daný obor	19
9	Silné stránky	20
10	Slabé stránky	21
11	Seznam použitých zdrojů	22
12	Resumé	23
13	Seznam příloh	24

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Umění se věnuji již od Základní umělecké školy, avšak nejdůležitějším rozhodnutím v mém životě bylo jít na Střední uměleckou školu se zaměřením na Propagační výtvarnictví – aranžování. Zde jsem se naučila pracovat s různými materiály a technikami, jednou z nejčastějších činností byla tvorba poutačů technikou kašírování. Druhá část studia byla zaměřena na práci s počítačem, grafickými programy. Považovala jsem to za velice přínosné, protože člověk měl, co se týče umění a designu, základní přehled, který je důležitý pro rozhodování o dalším studiu na univerzitě.

Vysokoškolské studium jsem zahájila bakalářským oborem Design kovu a šperku. Studium na fakultě se značně lišilo od mých dosavadních středoškolských zkušeností, v teorii i tvorbě. Šlo především o autorský šperk, který musí být stavěný na hodně silné myšlence. Zde jsem si mohla vyzkoušet práci s různým materiálem, a to především s mým oblíbeným lukoprenem. Do této doby jsem měla malé zkušenosti s modelováním a tvorbou forem.

Absolvováním bakalářského studia jsem získala mnohé, ale rozhodla jsem se rozšířit si své znalosti a vědomosti o další oblasti, volba padla na obor sochařství, specializace keramika, který se mi zdál nejzajímavější. Určitý základ jsem již měla, nicméně jsem chtěla vědět a umět víc. Velmi dobře si pamatuji své první dny s porcelánem. Měli jsme k dispozici formy z porcelánky Stará Role a hlavním cílem práce bylo dozvědět se, jak vůbec takový porcelánový výrobek vzniká.

Téma první klauzurní postupové zkoušky znělo Předmět touhy. Dle mého názoru to bylo velice zajímavé a podnětné zadání, jelikož šlo o nitro věci, o myšlenku, o to, co si pod předmětem touhy představujeme, a tak vznikla Kapka štěstí. Projekt byl dotažený až do konce za podpory města Zruče nad Sázavou, mého rodiště a bydliště. Kapka je odlita z bronzu a umístěna ve Zručí nad Sázavou v jezírku u altánu zámeckého parku. Je to místo pro klid, zastavení a zamyšlení se v dnešní uspěchané době.

Druhý semestr byla práce zadána společnosti G. Benedikt. Tato firma vyrábí hotelový porcelán, a tak nám zadala spoustu kritérií a požadavků, jako například stohovatelnost, tloušťku střepeu a jiné, které jsou pro ně důležité. Jednalo se o mou první tvorbu hrnku na kávu. Přiznávám, že má práce na hrnku se dost lišila od realizace mých spolužáků. Nejednalo se o žádnou čistou linii porcelánu, ale cosi sochařského a tvrdého.

Velice obohacující pro mě byla třetí klauzura. Cílem bylo, aby si každý našel nějakou starou techniku a spojil ji se současností. Samozřejmě se jednalo i o přínos z hlediska vědomostí a historie. Člověk konečně mohl pochopit, jak vznikaly ty keramické a porcelánové krásy. Má volba padla na techniku ocelotisk. Díky tomu jsem navštívila Český porcelán, akciovou společnost v Dubí, která je známa svým cibulovým modrotiskem. Nejdůležitější část úkolu byla příprava a vytvoření mosazných desek, na které jsem si vyleptala motivy ze současnosti, jako např. trafostanice a stožáry elektrického vedení. Díky tomuto úkolu jsem si mohla vyzkoušet složitý technologický postup tisku z hloubky.

Poslední klauzura v letním semestru byla opět ve spolupráci s G. Benediktem. Nyní se jednalo o navržení setu na servírování kávy či čaje. Zadání bylo spjato s přednáškami

o správném stolování a servírování čaje a kávy. Tímto zadáním jsem nebyla nijak zvlášť ohromena, protože se jednalo o klasický hotelový porcelán a já nemohla být sama sebou, vzhledem k tomu že prostor pro kreativitu byl moc úzký.

Obrovský přínos do mých dosavadních zkušeností bylo absolvování Hrnkového sympozia v porcelánce Dubí v roce 2015. Měla jsem možnost seznámit se, jak s českými, tak i se zahraničními keramiky. Celé symposium probíhalo na půdě továrny za přítomnosti pracovníků a mistrů.

Cílem práce bylo vytvořit maximální počet 90 kusů hrnků s oušky ve třech velikostech, vzorech a dekorech.

Jediný motiv, o kterém jsem věděla, že určitě použiji, byl ocelotisk, a u ostatních to byl experiment s nečekaným, především pozitivním závěrem. Na konci sympozia byla uspořádána výstava všech výrobků v Regionálním muzeu v Teplicích.

Díky jedné z účastnic sympozia, Evě Roučka, byla ještě uspořádána výstava „Hrnek nebo umění?“ v Kostelci nad Černými lesy.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Téma „EveryDay“ na mě zapůsobilo jako jedno z nejzajímavějších, které nabízí nekonečné možnosti. Již na začátku jsem věděla, že chci vytvořit něco osobního, co bude mít význam třeba jen pro mě samotnou. Především jsem myslela na to, jaký bude můj poslední rok ve škole a že se jedná o můj poslední úkol, poslední práci, kterou zpracuji na půdě fakulty.

Ze začátku jsem dost tápala. Hlavou mi probíhala spousta každodenností, ale žádná z nich nebyla natolik silná pro zpracování. Snažila jsem se čerpat inspiraci v knihách a na internetu. Nakonec, aniž bych si to uvědomovala, zahleděla jsem se do ručně točených výrobků. Bylo to pro mě cosi nepoznaného, i když jsem měla možnost absolvovat školní praxi v keramické dílně u Terezy Divišové. U keramičky v dílně jsem poprvé na vlastní oči viděla hrnčířský kruh a mohla si na pár dní vyzkoušet, co to obnáší. Keramička mi sice ze začátku moc nedůvěřovala a měla pro mě již připravené vytočené výrobky, které bych si u ní případně odekorovala, ale já jsem ji překvapila a už první den vznikaly jakési misky. Točení keramiky považuji za krásné a především náročné řemeslo, ale i přesto preferuji porcelán a chtěla jsem, aby právě z porcelánu má závěrečná práce byla.

U nás v ateliéru převládá lití porcelánu do sádrových forem. Tato technika mě provázela celé dva roky, i přesto nemohu říct, že to umím, protože člověk se učí celý život. Mám poslední šanci využít našich prostor na fakultě a především naučit se něco nového za podpory vedoucího ateliéru MgA. Gabriela Vacha.

Všechny tyto teze jsem propojila v jedno - budu každý den chodit do školy učit se točit porcelán.

Také jsem došla k myšlence, že svou volbou techniky přinesu do našeho ateliéru něco nového, co se stane přínosem pro mladší generaci. Už teď se usmívám nad budoucími otázkami typu: „Co je to za materiál?“, a nad následujícím údivem, že i porcelán se dá točit na hrnčířském kruhu.

Než jsem začala pracovat, bylo zapotřebí, promyslet si koncept práce, dát tomu logiku a uvědomit si cíl. Musela jsem si nastavit pevné mantinely, kterých se budu po celou dobu držet.

3 CÍL PRÁCE

Cíl práce je zaznamenat můj každý den ve škole po dobu pěti měsíců, ale nejdůležitější částí práce je ta dlouhá cesta poznání a úsilí, které mě čeká. Na druhou stranu se těším, že to bude má osobní zpověď. Každý den budu zaznamenávat své pocity a nálady do porcelánové hmoty vlastní rukou. Doufám, že to bude na mých předmětech vidět. Chtěla bych se točení porcelánu naučit natolik, že budu schopná vytočit tvar, na který budu právě myslet, a bude proporčně čistý. Mám v hlavě i takový malý cíl, budu se snažit vytáhnout hmotu co nejvýš, aby tak mohly vznikat vázy, které jsou praktické, ale slouží i jako dekorační předmět. Věřím tomu, že během mé cesty bude vznikat spousta úsměvných, ale i zajímavých tvarů, a bude jich minimálně 115. Současně s točením si budu psát deník a pořizovat fotografie.

4 PROCES PŘÍPRAVY

4.1 Inspirace

Vzhledem k tomu, že jsem pustila do náročné technologie, musela jsem prozkoumat krásy současného umění a seznámit se s umělci, kteří se točením porcelánu zabývají.

Dalo by se říct, že mou favoritkou se stala britská umělkyně Natasha Daintryová. Její uměleckou činnost předcházelo studium japonologie, díky kterému se dostala do Japonska k jedné rodině, kde se seznámila s keramikou a zamilovala si ji. Poté následovalo studium 3D designu na magisterském studiu keramiky a skla ve Velké Británii. Momentálně pracuje v Londýnské keramické dílně. *„Moje práce je fyzická, smyslná a velice precizní. Vytvářím nádoby a mám ráda silné jednoznačné tvary. Zajímá mě energie a křehká soudržnost, kterou obdivuji v poezii.“*¹ Její tvorba je inspirována architekturou, pohybem a vodou.² Má slabost pro barvy a používá velké vrstvy glazury. Díla jsou většinou tvořena odebíráním, ne budováním, a tak Natasha preferuje obtáčení hmoty. Zaujala mě i velikost její tvorby.

Za další zajímavou osobnost považuji Prue Venablesovou, která se nejprve zajímala o přírodní vědy a hudbu, její první setkání s keramikou ale vše změnilo. Prue se zajímá především o užitkovou tvorbu předmětů. *„Postupně se objevil nový přístup, motivovaný hledáním jednoduchosti a klidu. Nádherně jemný, lesklý povrch*

---

¹ Taylorová L.: Současná tvář keramiky. str. 172.

² Příloha 1

*porcelánu nepotřebuje už žádné další zdobení, které by jen rušilo, ani žádné nové tvary – stačí kruhový nebo oválný tvar s jemně tvarovanými okraji, jejichž napětí odkazuje k vytáčení.*³ Tvorba Prue mě zaujala svou lehkostí a čistým tvarem. Je dechberoucí, jakou praxi člověk musí mít, aby vznikaly tak krásné a jemné předměty.

Při svém prohlížení různých publikací jsem narazila i na keramika Steva Mattisona a zaujaly mě jeho „Láhve“.⁴ Jedná se o točený porcelán se seladonovou a barnatou glazurou. Především mě zaujala výška lahví a zakončení hrdla. Jedná se o přirozený jev, který vzniká u točení, porcelán je navrchu už tak slabý, že se trhá. Mattison své výrobky nechává volně uschnout po sejmutí z kruhu a nijak je neobtáčí.

Z českých keramiků se točením zabývá Martin Kos, aktivní tvůrce žijící v Praze. S jeho ženou jsem se seznámila na již zmiňovaném Hrnkovém sympoziu v Dubí. Rodina bydlí v zrekonstruovaném viničním domě v Dejvicích. Návštěva byla velice přátelská a jako první jsem mohla nahlédnout do ateliéru ženy Daniely. I ona se věnuje keramice a převážně tvoří porcelánové obrazy, mozaiky a drobné porcelánové plastiky. Její tvorba na mě působí velice hravě a barevně. Martin Kos se věnuje točení už od mládí, dokonce se vyučil hrnčířem.⁵ Dále následovalo studium na střední keramické škole v Bechyni. Vyprávěl mi, že už na brigádě v hrnčířské dílně mohl k hrnčířskému kruhu, kde se snažil zdokonalovat. Na střední škole tedy vyčníval a mohl už v prvním ročníku vytvářet dokonalé výrobky. I do jeho ateliéru jsem měla možnost nahlédnout a obdivovat tu krásu. Snažil se mi popsat, jak

---

³ Taylorová L.: Současná tvář keramiky. str. 130

⁴ Příloha 2

⁵ Příloha 3

přistupuje k práci a jak náročné řemeslo jsem si vybrala. Kromě točení se pan Kos věnuje i dekorování kobaltem a prezentuje se na různých trzích, a to především v Berouně.

Jsou to již dva roky, co jsem si zkoušela točení na kruhu, a proto, než jsem začala pracovat, jsem si musela techniku připomenout. Kromě knih pro mě byla inspirační videa na YouTube, kde jsem převážně sledovala práci pana Hsin - Chuen Lina.

4.2 Pracovní a technické pomůcky

Dalším bodem přípravy bylo obstarat si dostatečné množství materiálu pro točení. Byla mi doporučena Karlovarská firma IMERYYS Tableware CR s.r.o., která se specializuje na výrobu hmot a glazur pro porcelánový průmysl. Vůbec jsem neměla ponětí, kolik materiálu budu potřebovat, a tak jsem si do začátku koupila 50 kg měkkého porcelánu.

Pro točení na kruhu je zapotřebí i speciální náradí a pomůcky, za nejdůležitější považuji houbu, kterou odsávám přebytečné množství vody, vlhčím točený tvar nebo uhlazuji. Další jsou točírské čepele, ty se používají na vyhlazení stěn točeného předmětu a vyrábí se ze dřeva i z umělých hmot. Hrnčířská jehla mi pomáhá zarovnat nepravidelný okraj nebo bubliny ve hmotě. Kovová očka se používají na odebírání přebytečného množství hlíny, obtáčení a k závěrečné úpravě výrobku. Poslední je struna a ta slouží k odříznutí výrobku z kruhu.

Naplánovala jsem, že svou práci začnu 2. listopadu, a tak bylo nezbytně nutné umístit hrnčířský kruh do vyhovujícího prostoru. Na místo, kde nebude po celou dobu mého tvoření nikomu vadit a i já budu mít svůj prostor na to se vyjádřit.

5 Proces tvorby

5.1 Točení

Všem mým dosavadním pracím většinou předcházelo nekonečné skicování a hledání toho správného tvaru. U této tvorby je to úplně jiné, každý den jdu do školy ke kruhu s čistou hlavou nebo s problémy, se kterými se člověk setkává každý den, a to se samozřejmě odráží do práce rukou. Někdy je vidět i nedostatek času, nesoustředěnost či starosti.

Před prvním usednutím ke kruhu je zapotřebí zpracovat porcelán dlaněmi obou rukou, aby se z něj vytlačily vzduchové bubliny, a poté upravit do tvaru koule.

Na kruhu si rozmačkám malou kuličku materiálu a pomocí dřevěné špachtle vyryji spirálu, aby se mi připravená koule lépe přichytila ke kruhu.

Dalším postupem je vhození koule na střed kruhu a vycentrování tlačení oběma rukama na střed. Tento krok je nejdůležitější a je zapotřebí použít dostatečné množství vody. Používám malou houbičku, kterou držím po celou dobu točení v pravé ruce, a když cítím, že už drhne, opakovaně ji namočím ve vodě. Dalo by se říci, že je to i fyzicky náročná práce. Podle toho jak je hmota vycentrovaná, se i pracuje. Je to můj každodenní boj, kdy se ze všech sil snažím centrovat. Není to vůbec jednoduché, spíše naopak se potýkám s tím, že mi to opravdu nejde. Když to udělám špatně, tak se mi v ostatních krocích hůř pracuje a musím být opatrná.

Do vycentrované hroudy se palcem vytlačí dolík. Zatlačí se směrem dolů, na základně se nechá dostatek materiálu. Na tento

krok je třeba opatrnosti, samozřejmě jsem to někdy podcenila a výrobek jsem sundala bez dna.

Tlakem prstů směrem ven od středu se dolík rozšíří, a když mám kouli špatně vycentrovanou už v tomto kroku, potýkám se s problémy. Tlačení jedním prstem směrem od kraje do středu se dno nádoby vyrovná a vyhladí.

Vytahování stěn provádím bříšky prstů, tento krok musí být pomalý, aby se výrobek nepotrhal. Proces opakuji, dokud nedosáhnou požadované výšky stěny. Materiál začínám vytahovat odspoda nahoru, a i tak dochází ke komplikacím. Výrobek se najednou roztančí a deformuje.

Po vytažení základního tvaru začínám tvarovat nádobu. Ze začátku není moc jasné, co dokážu vytočit a proto vznikají jakési mističky nebo popelníky. Když už moje ruce pracují tak, jak by měly, začínám zkoušet různé tvary, ale láká mě především výška. Každý den se snažím vytáhnout hmotu co nejvyš.

U hotového výrobku je potřeba začistit horní okraj pomocí špachtle a na závěr vlhkou houbou. Sušení by mělo být pomalé a rovnoměrné, aby nedocházelo k praskání výrobku. Jeden z důležitých kroků je na dno výrobku napsat datum a rok výroby.⁶

5.2 Retušování

Retušování výrobků před přezahovým výpalem je velice jednoduché a snadné. Snažím se je zanechat, tak jak je má ruka sundala z kruhu. Zapotřebí je pouze otřít dno a zvýraznit datum, které je vyryté na spodu výrobku.

---

⁶ Příloha 4

5.3 Glazování

Výrobky po přežahovém výpalu vždy zbavím všech nečistot tlakem z kompresoru. Jako způsob nanášení glazury jsem zvolila namáčení, kdy pokaždé hmotu rozmíchám v připravené nádobě. Výrobky jsou těžšího rázu a mám problémy je udržet v ruce, ale postupem času jsem si našla způsob, který mi usnadní práci s následným retušováním. Naglazované věci nechám uschnout do druhého dne, kdy je retušování snazší a používám k tomu pouze žiletku a prsty.

5.4 Jiné materiály

Má cesta se stávala stereotypní a já měla tu potřebu ji nějak ozvláštnit. Z důvodu snadné dostupnosti a díky předchozí zkušenosti jsem sáhla po kobaltu. Ten jsem při první zkoušce použila pouze na houbě, kterou jsem prováděla konečné úpravy na výrobku. U druhé zkoušky byl kobalt zapracován do porcelánové hmoty. Během točení vznikaly zajímavé efekty a postupně jsem objevovala zapracované množství kobaltu.

Poznání jiných materiálů jsem považovala za důležité a především zajímavé. Měla jsem potřebu vyzkoušet si, jak se chovají. Jako první jsem si zkusila světlou točířskou hmotu Ohnivec a utvrdila jsem se, že to není opravdu jednoduché. Druhá hmota byla červenice, se kterou jsem si rozuměla více a myslím si, že vznikl i zajímavý tvar výrobku. Tato zkouška materiálů mě nesmírně obohatila a dodala mi další zkušenosti do budoucího života.

6 Technologická specifiká

6.1 Hrnčířský kruh

Pro realizování své diplomové práce jsem se rozhodla, seznámit se s funkcí hrnčířského kruhu. „ *Při tomto způsobu se vytváří bez jakékoli pracovní formy na nožním hrnčířském kruhu. Tento způsob vytváření vyžaduje vysokou zručnost.*“⁷ Nejranějším typem hrnčířských kruhů byly těžké, ploché otočné desky, které byly tlačeny nebo postrkovány nohou hrnčíře nebo pomocníka. Tato metoda se stále ještě úspěšně používá v odlehlých místech, kde se uplatňuje jen velmi jednoduchá technologie. U nás jsou v současné době více rozšířené elektrické hrnčířské kruhy. Moderní kruhy na nožní pohon využívají setrvačnick s hřídelí namontovanou na volně běžících ložiscích a hlavu, na které se vytácejí výrobky.

6.2 Plastický porcelán

U plastického porcelánu je významnou vlastností plastičnost, která vzniká přidáním plastických kaolinů. Podíl jíloviny je více než 50%, tím dochází k většímu smrštění. Pro tvrdý porcelán je nutná redukce nastavená ve vhodné části výpalu, a proto je tvrdý porcelán podstatně bělejší než typy měkkého a francouzského porcelánu, které se pálí pouze oxidačně. Při nesprávném sušení se

---

⁷ Nová L.; Hájková,; Porcelán a keramika. str.70.

mohou výrobky kroutit a praskat. Plastický porcelán má velmi úzký slinovací⁸ proces a teplota výpalu je kolem 1200°C.

Z hmoty vytvořené na kalolisu není možné vytvářet tvary, a to především pro vysoký obsah vzduchu a také kvůli nerovnoměrně rozdělené vlhkosti, proto je hmota upravována ve vakuových lisech. Úprava hmoty probíhá mechanickým rozdělením hmoty na malé části, ze kterých je vakuově odstraněn vzduch a hmota je v tzv. šneku opět spojena a na konci je vytlačen válec, který je odříznut ocelovým drátem.⁹

6.3 Sušení

V průběhu sušení se z porcelánových výrobků odpařuje voda, aniž se přitom mění chemické vlastnosti hmoty, ale mění se fyzikální vlastnosti, které nám umožňují další manipulaci. Výrobek se stává mechanicky pevnější. Sušení je považováno za nejdůležitější krok při výrobě, jak keramických, tak i porcelánových výrobků. Při špatném postupu mohou na výrobku vznikat různé prasklinky a výrobek se může zkroutit. Je důležité, aby se předmět sušil pomalu.

6.4 Glazování

„ *Glazura je sklovitý povlak, natavený v jemné vrstvě na keramický střepek.*“¹⁰ Glazura se na výrobek nanáší, aby zlepšila jeho vlastnosti, především vzhled, pevnost, lesk a chrání před

---

⁸ Spékání práškových hmot při zahřívání při vysoké teplotě, kdy dochází k splnutí.

⁹ Nová L.; Hájková, : Porcelán a keramika. str.51-52.

¹⁰ Nová L.; Hájková, : Porcelán a keramika. str.153.

znečištěním. Glazujeme vždy vysušený nebo přežahnutý střep, který je zbaven nečistot stlačeným vzduchem. Glazura se skládá z kaolínu, živce, křemene, vápence, dolomitu a zirkonu. Vždy je potřeba otřít dosedací plochy, aby se výrobek nepřitavil v peci na plát. Při pálení dochází k měknutí glazury, která se při zvyšování teploty natahuje na střep.

6.5 Výpal

První proces výpalu se nazývá přežah a jeho teplota je 920°C, při něm výrobky získávají mechanickou pevnost. Lépe se s nimi manipuluje a může se přejít na glazování. Při ostrém výpalu na 1370°C získává střep slinutost, pevnost a objemovou stálost. U plastického porcelánu je teplota výpalu kolem 1200°C.

Ne moc šťastnou vlastností porcelánu je, že si „pamatuje“ vše, co se s ním během vytváření výrobku dělo. Jestliže se při manipulování výrobek nějak pokrouť a my ho opět narovnáme, s velkou jistotou se po ostrém výpalu tato skutečnost opět objeví.

7 Popis díla

Jako diplomovou práci jsem vytvořila jakýsi soubor výrobků, který vznikl na půdě fakulty. Jedná se o 180 kusů předmětů, na kterých jsem pracovala po dobu pěti měsíců, a to od 2. listopadu 2015 do 22. dubna 2016.

Cíl a myšlenka musela být jasná už na začátku, než odstartovala samotná práce v sebezdokonalování. Než jsem usedla ke kruhu, věděla jsem, že si chci každý den zaznamenávat práci jak písemně do deníku, tak i fotografiemi. Jedná se o 90 dní, kdy jsem byla přítomna ve škole a snažila se naučit točit porcelán na hrnčířském kruhu. Už na začátku jsem věděla, že to nebude nic jednoduchého, ale i tak jsem si svou cestu našla.

Výrobky se dají snadno seřadit vzestupně, jelikož jsem na dno každého napsala datum a rok výroby. Cesta začala 2. listopadu, kde je na výrobcích vidět má neznalost materiálu, jedná se o tzv. „popelníky“. V listopadu vznikalo spoustu malých předmětů, ale postupem času bylo vidět zlepšení. Už od začátku jsem měla snahu dostat se při vytahování hmoty co nejvýš a měla jsem ohromnou radost, když se dařilo a je to na mé práci i vidět. Můj nejvyšší výrobek za syrového stavu je 23 cm.

Ze začátku mi šlo pouze o praxi a seznámení se s materiálem, proto jsem neřešila glazování výrobků. Je pravda, že někdy se mi opravdu nedařilo a materiál by se dal znovu zpracovat a použít, ale i přesto jsem nepovedený výrobek zachovala, jako ukázkou konkrétního dne. Na předmětech je také vidět, jaký jsem měla přístup k práci a jaký byl můj den, což bylo záměrem. Někdy to

byla nesoustředěnost, starosti a nedostatek času, nebo naopak snaha překonat sama sebe. Po čase jsem začala být čím dál tím víc spokojená s tím, co dělám, a chtěla jsem svým výrobkům dát funkčnost a to znamenalo začít s glazováním.

Má cesta se dá rozdělit do třech částí, kdy první je dost zoufalá a vznikly v ní mističky a popelníky. Druhá fáze je hledání toho správného tvaru, kdy vznikly někdy až proporčně povedené mísy, ale až během třetí fáze se objevily daleko zajímavější a dynamičtější tvary, které jsou závěrem mé práce.

8 Přínos práce pro daný obor

Co se týče mě osobně, považuji za velký přínos řemeslnou zkušenost. Pustila jsem se do něčeho, co i největší řemeslní mistři považují za obtížné.

Během práce jsem došla k určitému sebepoznání a vyvinula jsem si píli, která byla důležitou součástí mé práce. Celá ta dlouhá cesta přinesla zkušenosti, které mohu předávat dále. Přinesla jsem do našeho ateliéru něco nového, technologii, kterou někteří kolegové neznali a teď o ni jeví zájem.

Já jsem velice ráda, že jsem díky plastickému porcelánu mohla poznat nové tváře, především pana Kose. Díky setkání s ním samotným jsem nabyla nových poznatků a zkušeností. Moc ráda bych se tomuto řemeslu nadále věnovala a využila ho ve své budoucí tvorbě.

9 Silné stránky

Za silnou stránku považuji mé rozhodnutí, že se chci diplomové práci věnovat každý možný den ve škole. Je to můj poslední rok na škole a já z toho chtěla vytěžit co nejvíc.

Především výběr materiálu pro mě byl skok do neznáma a ze začátku jsem se potýkala s obtížemi. Silná stránka je určitě můj koncept, který se podařilo zrealizovat, i když jsem se na začátku dost obávala výsledku, ale nakonec jsem se závěrem velice spokojená. Především tvary, které vznikaly na závěru práce, mě obohatily a chtěla bych se jim věnovat ve své budoucí tvorbě. Jsou to vázy, které jsou dynamické a plné energie.

10 Slabé stránky

Nejsem si jistá, zda je to slabá stránka, ale i tak lituji toho, že jsem s myšlenkou točení porcelánu nepřišla dříve. Určitě by před touto cestou bylo dobré absolvovat nějaký hrnčířský kurz pro připomenutí řemesla. Já jsem bohužel vzpomínala až při práci a je to na prvních výrobcích vidět.

Za druhé úskalí považuji glazování, kdy se mi delší dobu nedařilo najít si ten správný systém. Ze začátku jsem si tím přidělávala práci a musela jsem se delší dobu věnovat retušování glazury.

11 Seznam použitých zdrojů

a) Knižní a periodická literatura

1. TAYLOROVÁ, L. *Současná tvář keramiky: Materiály, postupy a techniky pro současné tvůrce*. 1. vyd. Praha: Ikar, 2013, s. 1-288
ISBN 978-80-249-2115-0.
2. MATTISON, S. *Jak se dělá keramika*. 1. vyd. Praha: Slovart, 2004.
ISBN 80-7209-599-4.
3. WARSHAWOVÁ, J. *Velká kniha keramiky*. 1. vyd. Dobřejšovice:
Rebo Productions CZ, 2001.
4. NOVÁ, I., HÁJKOVÁ, V. *Porcelán a keramika*. 1. vyd. Havlíčkův
Brod: SNTL, 1985.

b) Internetové zdroje

1. YOUTOBE. *139. Throwing a Tall Plum Bottle / Vase Taller with Hsin-Chuen Lin*. [online]. 19. 4. 2013.
Dostupné z: <<https://www.youtube.com/watch?v=aZa2es-vpxl>>
Vyhledáno: 2. 11. 2015
2. COPENHAGEN, T. *Collections*. [online]. 2014.
Dostupné z: <<http://tortus-copenhagen.com/>>
Vyhledáno: 10. 12. 2015

12 Resumé

„EveryDay“ this is one of the most interesting topics for me. It provides endless opportunities. At the beginning I knew, that I would like to create something personal. Maybe something that would have a meaning just for me. This was my last year at the university and the last task here. It played a significant role in my decision making.

Plaster mold casting is the common way of processing porcelain at our university. I have been learning it for two years. But it does not mean that I am a professional. There are still a lot of things to learn. This was my last chance to gain another new skills at the university.

Potter´s wheel and cups – these are typical words for earthenware. This is the basics of that branch. I started to wheel throwing two years ago. Tereza Divíšková was my mentor. I decide to extend my basic skills. My choice was to use of wheel throwing method to porcelain. I have started with it on 2nd November. From that time I have been monitoring every step and progresses with notes and photos.

The final product is not a goal of this dissertation. I would like to show you a way of my creation. Show you a way of everyday wheel throwing. I would like to point out barriers and progresses.

13 Seznam příloh

Příloha 1

Natasha Daintry – Oceán, 2009

Příloha 2

Steve Mattison - Láhve

Příloha 3

Martin Kos

Příloha 4

Příprava materiálu

Příloha 5

Průběh točení

Příloha 6

Datumové řazení

Příloha 7

Retušování a glazování

Příloha 8

Everyday focení

Příloha 9

Jiné materiály

Příloha 10

EveryDay

Příloha 1: Natasha Daintry – Oceán, 2009¹¹

Příloha 2: Steve Mattison - Láhve¹²

Příloha 3: Martin Kos¹³

¹¹ <https://www.flickr.com/photos/45339630@N04/4163360421>

¹² Taylorová L.: Současná tvář keramiky. str. 130

¹³ <http://www.artceramics.cz/fenomen-b/absolventi/kos-martin>

Příloha 4: Příprava materiálu¹⁴

¹⁴ Foto vlastní

Příloha 5: Průběh točení¹⁵

---

¹⁵ Foto vlastní

Příloha 6: Datumové řazení ¹⁶

---

¹⁶ Foto vlastní

Příloha 7: Retušování a glazování¹⁷

¹⁷ Foto spolužáci

Příloha 8: Everyday focení¹⁸

---

¹⁸ Foto spolužáci

Příloha 9: Jiné materiály¹⁹

---

¹⁹ Foto vlastní

Příloha 10: Everyday²⁰

---

²⁰ Foto Kristýna Fojtík

